

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Proč z nemškimi napisi!

Zadnje čase se mnogo piše in govori o napisih in tablah. Povod temu je dalo mariborsko županstvo z odredbo, da smejo biti v ozračju mesta Maribora samo nemški napisi, bodi javni, bodi privatni, zasebni.

„Slovenec“ je nato pozval slovenske občine, v prvi vrsti pa Ljubljano, naj odgovore na to strupeno nemško nestrpnost z enako odredbo. Kakor je videti, je bil poziv neuspešen; zakaj to, ne bomo tu premovali, in za zdaj sploh prezirimo Ljubljano, našo „belo Ljubljano“, popolnoma, pa se raje oglejmo malo po deželi.

V „blaženih“ časih slovenske nezavednosti so se utihotapili po širni naši domovini, po vseh naših občinah dvojezični, slovensko-nemški ali celo nemško-slovenski javni napisi, ki še dandanes pričajo o slovenski „miroljubnosti“, da ne rečemo o slovenskem hlapčevskem duhu, kar bi mnogo bolj pristojalo in odgovarjalo resnici.

Vsakega zavednega in odkritosrčnega Slovenca mora zaboleti, ko vidi v popolnoma slovenskih, celo najoddaljenjših, zakotnih, hribovskih vaseh — povsod poleg domačenega še taj, nemški ali laški napis, ki je v največje veselje našim smrtnim sovragom. Ako pa prestopimo mi Slovenci meje svojih občin, v katerih imamo večino, v katerih mi gospodujemo, zama iščemo dvojezičnih napisov vasij, kažipotov itd. Nemec piše tudi v krajih mešanih narodnostij — le nemški, Lah ravnotako.

Ali mi ne moremo živeti brez nemščine in laščine? Kakor je videti, živimo lahko; — bojimo se le, da bi tujec — naš sovrag, ko pride na deželo kazat nam svojo oholost, poti ne zgrešil; bojimo se mu zameriti in užaliti njegovega starega gospodovalnega duha nad nami, bojimo se, da bi nas ne pogledal očitujoče — da bi nas za nevljudnost ne okrcal, in zato mu te-

čemo nekako naproti, ko prihaja k nam, s tablo v roci, se mu ponižno odkrijemo in ga proseč nagovorimo: „Prosimo lepo, zlahni gospod, pogledjte, kam ste prišel, pogledjte, kam greste! Ali nismo uljudni? Pohvalite nas!“ Proč s tem hlapčevstvom, ki pristojno komaj — psu! Proč s sramotnimi oziri, proč z brezbriznostjo in kitanjem!

Dokler bomo Slovenci hlapčevskega duha, nas ne bo nihče spoštoval in se ne bo oziral na sicer opravičene zahteve o enakopravnosti! Zahtevajmo, naj se z nami govori in uraduje slovenski, sklicujoč se na vse mogoče paragrafe in pa na svoje ime „Slovenci“ — zraven besede „Slovenski“ pa imamo zapisano na čelu še nemško „Slovenen“! Saj se nam mora vsakdo smijati — pomilovalno smijati!

Zlaj se poganjamo na Goriškem za dvojezične napise ob bohinjski železnici. Kdo ve, ali jih dobimo ali ne? Pravzaprav bi morali dobiti na slovenski zemlji — samoslovenske — bojevati se pa moramo še le za nemško-slovenske! In ako ne dobimo zraven nemških tudi slovenskih napisov, se nimamo pravzaprav nič čuditi. Odločujoči faktorji bodo lahko ironično, s posmehom dejali, ozirajoč se na občinske slovensko-nemške napise, da slovenskih ni treba, ker itak razumejo vsi Slovenci tudi — nemški!

Kvišku, slovenske občine! Pokažite, da ste res in izključno slovenske! Odrežite nemško polovico občinskih tabel, postavite povsod samo slovenske napise! Kakor občine same, tako naj se zganejo pa tudi posamezniki, ki imajo morda dvojezične napise! Dežela pojdi z lepim vzgledom naprej, vasi in trgi naši naj nam otvorijo pot slednjič tudi v naša mesta!

Pozivljamo naše občinske zastope, naj čim prej ukrenejo, da pokaže naša čisto slovenska zemlja čisto slovenske lice!

Objednem prosimo, naj se blagovoli listom naznaniti, v katerih občinah so že

samo slovenski napisi, in ravno tako naj se blagovoli naznaniti takoj vsako občino, ki uvede samoslovenske napise. Imena takih občin bomo v listu redno objavljali. Prepričani smo, da ta poziv ne ostane brezuspešen!

Govor posl. Šukljeta dne 15. junija v državnem zboru.

(Dalje.)

G. dr. Tavčar naj mi ovrže naslednja dejstva, ako mu moja trditve ne ugaja.

Slovenci smo mal in reven narod. Po naravi smo sicer telesno krepak, pogumen in dober narod, vendar le z veliko težavo napredujemo. Naš napredek je jako počasen. Zakaj to? To prihaja po mojih mislih iz pomanjkljive socialne strukture. Svoje plemstvo smo že davno izgubili. Od Karolingov nimamo slovenskega plemstva. Naše plemstvo je ali nemškega pokoljenja, n. pr. Auerspergi, ali so potomci prisiljenih Italijanov, kakor n. pr. grofje Barbo. Tudi krepkega plemstva nimamo. — Naše meščanstva je redko sejamo. Zato so ravno oni stanovi, ki predstavljajo moč naroda, politično misel in narodno moč naroda, politično misel in narodno čustvo, pri nas mnogo preslabi. — Masa naroda, kmetje in v najnovejšem času delavci, ti bi težko iz svoje moči vzdržali narodno individualnost nasproti pritisku onih dveh velikih kulturnih narodov, med katerima živi slovenski narod. Da smo ohranili svojo narodnost, to je v prvi vrsti zaslug naših duhovščine. (Pritrjevanje.)

Njegre v prvi vrst hvala, a ne taka kakor jo je danes izrekel poslanec dr. Tavčar. Ako je dr. Tavčar drugega mnenja, more se vsak trenutek poučiti n. pr. pri gospodih nemške ljudske stranke. Ravno na to stranko se sklicujem, ker so morda naši najodkriteljski nasprotniki. Vpraša naj n. pr. g. dr. Pommerja ali g. dr. Steinwenderja, ali bi se s

svojemu narodnega stališča posebno bali, ko bi se potrojilo število slovenskih advokatov.

Ne verujem, da bi se jih posebno ustrašili. Ako bi jim mogli zatrditi, da bi bili vsi ti advokati Tavčarjevega kopita, morali bi z veseljem zaklicati: Le sem ž njimi, še desetkrat toliko, kajti boljših sodelovalcev nimamo za — se in svojo narodno stvar, kakor so možje bla dr. Tavčar. (Pritrjevanje.)

Ko pa bi jim obljubili, da slovenska duhovščina odloži narodno delo in orožje, da poneha čutiti za narod, iz katerega je izšla, potem bi začuli šumenje veselja. Narodni nasprotniki bi namreč vedeli, da je padla najsigurnejša in najtrdnjša obramba, ki je še ohranila obstanek slovenskega naroda nasproti premočnemu pritisku in navalu narodnega nasprotnika.

Zato jako obžalujem Tavčarjev govor. Prašam g. tovariše poljske narodnosti (Poslanec dr. Tavčar: Tudi Poljake potrebuje!) g. tovariše Tavčar, Vas nisem motil, torej bodite toli prijazni in me pustite govoriti. (Posl. dr. Tavčar: Saj govorite le o meni.)

Kar se tiče Poljakov, so vendar večja moč nego mi, narod, po številu desetkrat močnejši, imajo veliko in slavno zgodovino, slovstvo, ki se more v vrsti staviti svetovnim slovstvom; imajo staroslavne univerze, velika mesta, mnogoštevilno plemstvo, ki ga prešinja goreče rodoljubje. In Poljaki so ravno tako katoliški kakor Slovenci in njihova duhovščina gotovo ravno tako strogo izvršuje svoje cerkvene dolžnosti kakor naša. Ko bi torej med Poljaki stopil nardarjen voditelj in v svojem glasilu dan na dan ponavljal parolo: Ven s poljsko duhovščino, ona nima pravice, da ostane v narodnem organizmu, tak mož bi bil v trenutku obsojen, da je v političnih stvareh ali nevednež, idiot, ali pa vedoma izdaja svoj narod (Tako je!)

Dr. Tavčar je trdil, da naša du-

mehkemu, ki je prihajalo od daleč davno pozabljeno pokopano. Vstali so pred njegovo dušo obrazi, ki jih je ljubil nekdanj. Moj Bog, je pomislil, kako je pa sedaj vse prazno tu notri, tako prazno in hladno. Teško mu je postajalo, zakaj izgubljeno lepo iz davne dalje je prišlo k njemu.

Bela hišica ovita s trto, samo okna gledajo tako lepo v mlado jutro. In na vrtu ob hiši so gredice in rože so po njih. Za hišo prijetna trata, za to gozd, gora, tiha, pozabljena steza k studencu.

Pogledal je na Jelo, ki je dojila otroka. Otrok se je bil privil k materi, ki je bila videti vsa zaverovana le v otroka. In ni mogel več gledati, znova se je ozrl na morje in mislil.

Taka je bila ona, in on je bil tako srečen, ko jo je videl sedeti tako, živečo le njegovemu otroku. In kakor da se ne more domisliti, ali se mu le sanja ali je res minilo vse ono lepo, mu je bilo čelo zgubano in kakor vihar je ležal nad njim. A tisti hip se je zavedel docela vsega, in zob je skrknil ob zob.

Da, bil je srečen tedaj. Vse je imel, kar je pozelel, dasi je bil priprost de-

LISTEK

Na polju križ stoji.

Na sredi tam polja, spominek stoji
Križ sveti, znamenje rešenja,
Se v jutranji zarji podobi sveti
V prekrasni nebeški milobi.

Z veselim, ubranim pa petjem čast
Zveličarja v mukah vse tice,
Oj tice hladite bolesti Ma le,
S peroti ljubečimi tuge!

Golobčki vi nežni tecite takoj,
In zbirajte Kri sveto skupaj,
A angeljev svetih, nebeških naj roj
V presvetih posodah Jo brani.

Cvetlice dišeče posrkajte v se
To Kri nam presveto in Rešnja
Varujte Jo skrunstva in zlobnosti vse
Hudobnežev krutih, brezbožnih.

A rane presvete naj Rešnja se Kri
Za duše izvoljene brani,
Ker v dušnih si bojih Nje vsakdo želi.

Mladina in starost zdihuje po Njej
V valovih nevarnih življenja,
Naj cerkvi v rešenje sedanji bo vsej!

In dokler nam bije še v prsih srce,
Z zaupanjem gor se ozrimo
Na križ, kjer nam teče studenec za vse.
D. G.

Zdrava, morska zvezda!

Povest z obali Jadranskega morja.

I. Mohorov. (Dalje.)

III.

„Tiho bodi žena, ukazano mi je, da ti zavežem usta, ako ne molčiš!“

„Kje je moj otrok, moje dete mi dajte, umorite me, ali otroka mi dajte, kaj sem vam storila, da ste mi ga vzeli. O Marija, pomagaj, hsmili se mene!“

„Ne smem!“
„Kaj, ali ni moje, moraš, moraš, daj mi dete, brezsrčni!“

In žena se je vspela v veze, hotela jih raztrgati. Čuvaj je gledal z nekim pomilovanjem nanjo, in človek bi se bil čudil: v tem od solca in viharjev zagorelem licu, podivjanem v ropih in mrcitvah, je za hip blisnilo nekaj kakor usmiljenje in mehkoča. A kako je sedel na ta način človek, ki je imel vendar nekaj srca, v duplini razbojnikov? Ali je

biło vse to, kar je šlo tačas čez njegovo lice le davni spomin, lep a trpek in grenak, a vendar drag kot izgubljen dragulj?

Morda je imel sam ženo in jo je ljubil in imel je dete, ali pa ga je imel nekdanj in je vede, kaj je materino srce. Zato se mu je zasmilila ta čas žena in obrnil se je v stran, da bi zapokazal, da ima še srce. Tedaj je zajokal Jelin otrok in mati, začuvši njegov jok, je s hrepenečimi pogledi iskala dete, ponavljajoč kakor iz sebe: „Otrok moj, moj zlati, moj dobri!“

Hotela si je oprostiti roki in nogi vezi, vzbudila se je v ženi levinja in je videla pred seboj samo dete. Čuvaj, videč njeno početje, ni vedel sprva kaj. Potem pa, kakor da mu je nekdo velel stopil v kot in prinesel otroka, položivši ga v naročje ženino. Ta je pozabila na vse, hvaležen pogled iz njenih oči je zadel možovo srce, da je neke tihe groze vstrepetal in se obrnil k odprtini. Sedel je tam in se zagledal doli na morje, ki je brizgalo pene visoko proti nebu. In kakor da ga je objela lahka ometica je prišlo nadenj. Vdal se je tačas ves temu

hovačina ne potrebuje boljše kongruo. To je za me najnovejše, dasi poznam deželo in ljudstvo ravno tako kakor dr. Tavčar. Zato rečem: Med 400 kranjskimi župniki sta morda dva, ki imata po 3000 gld. skupnih dohodkov, velika večina pa ima pod 1000 gld. Razmere v deželi pa so, kakor je tudi dr. Tavčarju znano, zadnja desetletja mnogo slabše in torej finančne razmere duhovščine pri nas mnogo neugodnejše.

Protih tem dejstvom tudi statistika nič ne pomaga. Dasi se je na Kranjskem povrhlo v številkah cerkveno premoženje, kar je povzročilo strožje precejnjanje in ostrejšje postopanje pri pristojbinskih ekvivalentih, je finančno stanje posameznih duhovnikov mnogo slabše. To je povzročilo padanje kupne moči denarjeve, ker ima vsaka fara nekaj posestva in se tudi tu pojavlja agrarna beda. Danes na Kranjskem — to vem iz lastne izkušnje — ne more več obdelovati male kmetije z najmanjšim dobičkom, kdor mora vse delavske moči najemati. (Tako je! Resnično!) (Konec prih.)

Politični pregled.

O položaju v Avstriji. — Praški „Politiki“ brzojavljajo z Dunaja, da bo državni zbor skoro odložen čim reši še nekatere nujne stvari, izlasti trgovinsko pogodbo z Nemčijo in kredito za alpske železnice. Parlamentaristi krogi se nadejajo, da se ti predmeti gladko rešijo. Češki agrarci so se zadnje dni protivili razpravi o rešeni trgovinski pogodbi. Sedaj pa se zdi, da so odjenjali od tega nasprotovanja, ker si vlada prizadeva, da vzame primerno v poštev gospodarske zahteve agrarcev. Kakor stvari stoje, se češke stranke — izvzema narodne socijaliste — ne bodo protivile rešenim predlogam.

Odposlanec dr. Dumba. — Na čast odhajajočega avstro-ogrškega odposlanca v Beograd dr. Dumba, je bil v ponedeljek v kraljevi palači obad, katerega sta se udeležila tudi avstro-ogrski odposlanec in avstro-ogrski konzul.

Petl splošni avstrijski katoliški shod se bo vršil od 18 do 21. novembra na Dunaju. Bavit se bo le s praktično aktualnimi vprašanji.

Rus Menčikov o papeštvu. — Mogoče bo tudi naše bralce zanimalo zvedeti, kako sodijo o papežu Rusi. V času homatij in zmešnjav v političnem in verskem življenju je donesel „Nov. Vremja“ članek o papeštvu, ki nas skoraj zadovoljuje. Mislili bi kmalu, da se bližajo dnevi, ko bo „en hlev in en pastir“. Ne smemo pa preveč pričakovati, ker je to menda le osebno mnenje Menčikova: „Večkrat mora človek obžalovati, da ni bilo pri nas onih patrijarhatov, veličastnih katedral kakor na zapadu. Čuditi se moramo, diviti onim križarskim vojnjam, feodalnosti in papeštvu, in žal nam je, da se niso tudi pri nas razvile enake razmere. Zapadni patrijarhat se je bujno razvijal, in ko so grški patrijarhi roko poljubljali turškim pašem in prosjali pri njih mršavih odpadkih, je bil rimski papež kralj kraljev in je delil prestole. Recite kar hočete, ali to je življenje, kakoršno mora biti v cerkvi.“

Naši bogoslovci so sicer poniževali papeštvo, ampak ono je bilo vedno vse-

obče, ekumensko, in ni samo nosilo teh naslovov, ampak je tudi tako delovalo. In še sedaj — ko staro krščanstvo že razpada — blišči zapadna cerkev v polni slavi. Njen poglavar je samostojen in njegov prestol kraljevski. Res, da je cerkvena država uničena, skrčila se je na vatikansko poslopje in pod zemlje okolu njega. Pogledom na samo brutalno silo, zadostuje italijanskemu kralju četrt ure, da si prisvoji to državo. A on tega ne more storiti — papež pa mu protitridset let vzdružuje anathema! Samotni starček, kmečki sin, venčan s trojno krono, zavarovan od pšičice aristokratskih stražarjev je bil do danes dosti močan, da je zaprl vrata v Italijo katoliškemu vladarju. Vkljub tolikim željam ni mogel katoliški vladar do danes obiskati svojega zaveznika na njegovem dvoru. Primerjajte selaj to devetnajststoletno oblast in slavo z našim patrijarhatom!

Zdi se mi, da bi lahko dali peterburškemu patrijarhu tudi naslov „arhiepapa“ (nadpapež), a vendar ne bi sledila neodvisnost cerkve od države. Da bi bila neodvisna, bi trebalo pri nas osnovati patrijarhat od samega početka krščanstva. A sedaj sanjati o patrijarhatu — po dveh tisočletjih — je malo prekasno. Da dobimo neodvisnega patrijarha, kakor je papež, je edino mogoče — ako pripoznamo papeža za patrijarha.

Dogodki na Ruskem.

Ruski vladni list je priobčil uradno poročilo o nemirih v Odesi in o pultu na „Knjaz Potemkinu“. Poročilo pravi: Dne 25. junija so imeli odposlanci raznih tovarn shod, da proglasijo splošni štrajk. Glasom vesti, ki jih je prejela policija, so bili med odposlanci tudi člani socijalistiško-revolucionarnega lokalnega odbora. Udeležniki shoda so bili torej aretovani. Pri enem aretovanem je redarstvo našlo pismo, iz katerega je bilo posneti, da hočejo umoriti nekega policijskega komisarja. Sledečega dne sta bili blizu neke policijske straže aretovani dve osebi, katerih ena je imela dva revolverja in pismo, v katerem je bil omenjeni komisar obsojen na smrt. Dne 27. junija je bil aretovan dragi člen socijalistiško-revolucionarne stranke. Pri njem so našli 14 revolverjev s patronami. Istega dne je bil zopet aretovan neki mož, ki je imel pri sebi bombo. Ko so ga aretovali, je vrgel bombo ob tla, v sled česar je bil ubit sam in neki policijski uradnik. Dne 28. junija so se delavci zbrali blizu neke tovarne, da bi proti aretovanju omenjenih oseb protestirali. — Bili so pozvani, naj se razidejo, na kar so odgovorili s tem, da so pričeli metati kamenje na policijo, potegnili poveljnika došle stotnije kozakov s konja, ga ranili ter potem streljali na četo. Ko so bili zopet večkrat pozvani, naj se razidejo, je 12 kozakov ustrelilo, vsled česar so bili ubiti trije delavci, eden je bil pa ranjen. Ves dan so skupine delavcev korakale po ulicah. Tovarne so bile prisiljene ustaviti delo. Prirejene so bile barikade in streljalo se je na policijo. Ranjenih je bilo pet policijskih uradnikov. Zvečer so ustaški delavci zasedli neko železniško progo v okolici mesta. Ustavili so neki vlak, pri-

„Vzadnjič si me, zapomni si!“

P d noge drvarjeve se je zgrudil do smrti zadet. Še isti dan je bežal z ženo. Toda hlapič so ju bili dotekli, ženo mu je nekdo poteptal s konjem, on sam je ranjen ušel. In tedaj je zakrknilo srce njegovo in šel je k njim, ki so osvetlili ženo njegovo in razdeljali grad!

„O mati zapaščenih, usmilji se nas!“

Mož se je zdrznil. Kakor iz davne prošlosti je zazvenelo v njegovo dušo: nisi delal prav! Grešil si, dasi si trpel, a za greh se nisi pokoril, odpuščal nisi in ne bo ti odpuščeno! Nikdar, nikdar!

„Saj nisi še nikdar nikogar zapustila!“

Nikogar, torej tudi njega ne, in vse mu odpusti.

„Ti si presveta, prečista in mogočna in tvoje oči omeščajo vsa srca, omeščaj jih tudi tem nesrečnikom, da vidijo, kako greše!“

Tedaj se je dvignil mož in stopil pred Jelco. Smrtna blodota je bila razlita po njenih licih, tiho vdanost so kazale njene oči. Čudom čudeča je gledala v

silili popotnike, da so izstopili ter so potem vagono razbili. Po noči je potem vojaštvo zasedlo železnico. Istočasno z nemiri v mestu Odesi so bili nemiri tudi med kmetskim prebivalstvom v okolici.

Glasom poročila eskadre je prisadka „Potemkina“ na potu v Odeso dne 28. junija pobila vse častnike, izvzema pet inženirjev za stroja. Na „Potemkinu“ je bilo 300 tovarniških delavcev. Za časa nemirov v pristanišču je „Potemkin“ odplul po živila v Ošakov.

Govorice, ki krožijo o nemirih na križarju „Minin“, češ, da so križarja odvedli 25 milj od Kronstadta, so popolnoma neosnovane. „Minin“ je zapustil pristanišče v Kronstadtu v sredo ter se nahaja sedaj pri eskadri v Libavi, ki dela vaje. Poveljnik brodovja in pristanišča bališkega morja, podadmiral Nikovov, je izjavil, da ni slišal ničesar o nemirih na „Mininu“.

Vladni list poroča: Minister mornarice je prejel nastopno brzojavko od admiral Kriegerja: Moštvo transportne ladije „Prut“ se je spuntalo, je zaprlo poveljnika in častnike ter je umorilo praporščaka Nestercova in mornarja Kozilitineva. Ko je „Prut“ došel v Sevastopol, je skesan moštvo osvobodilo poveljnika in častnike ter jih prosilo, naj je zopet vsprejmejo v svojo službo.

Na vojni ladiji „Potemkin“, ki je odplula iz Sebastopola na morje, da bi imela tam strelne vaje, so se vojaki spuntali. Pritoževali so se namreč o slabi hrani in nekoga dne so izjavili, da nadejejo jesti mesa, katero se jim podaja za hrano, češ, da je isto nezdravo. Poveljnik ladije je sklical na krov vse vojaštvo ter je vprašal, ako je večina mnenja, da je hrana, katero dobivajo mornarji, neužitna. Ker je večina mornarjev bila mnenja, da ni meso tako slabo, kakor trde nezadovoljneži, je poveljnik zaukazal, naj se vsi oni, ki so mornarje skušali zaradi hrane, zabilježijo. Ko se je začelo to vršiti, pograbili so nezadovoljneži puške in so z njimi začeli žugati častnikom. Nato je poveljnik zaukazal stražam, naj streljajo na upornike. Ker so se straže ustavljale in niso hotele povelja izvršiti, izpulil je eden iz ned častnikov nekemu vojaku puško iz rok, pomeril ž njo na upornika ter ga tudi smrtno ranil, tako, da je kmalu umrl. V tem hipu pa so se spravili vsi mornarji proti častnikom, in začeli so vsi mornarji na nje streljati. Poveljnika ubili so prvega. Nekaj častnikov je poskakalo v morje, a uporniki so začeli na nje streljati in so jih v resnici tudi pobili. Osnovale se je med uporniki koj poseben odbor, ki je prevzel vodstvo vojne ladije. In v takih razmerah plula je vojna ladija „Potemkin“ proti Odesi. Na krovu razobesili so rdečo zastavo, in ko so pripili v pristanišče v Odesi, pridražilo se jim je vse polno nemirnežev, kajti takrat bili so nemiri v Odesi uže v največjem razvoju. Truplo mrtvega mornarja iskrcali so na kopno ter obrnili topove proti mestu, žugajoč, da bodo mesto bombardirali, ako bi hotela policija truplo mrtvega mornarja odnesti, ali pa zaprečiti pogreb. Vsled tega so tudi v resnici pogreb mirno izvršili, in udeležilo se ga je vse polno ljudstva, in govorili so ob grobu razni govorniki v resolucionarnem smislu. Drugi dan priplule so iz Seba-

stopola draga vojne ladije, da bi vojno ladijo „Potemkin“ prisilile h kapitulaciji, a dosegli niso ničesar, marveč ravno nasprotno, kajti pri ti priliki spuntala se je posadka druge vojne ladije, namreč oklopnače „Pobjedonoscev“. Mornarji te ladije izkrcali so častnike na kopno, pa so se začeli bratiti z uporniki na ladiji „Potemkin“, a premislili so se kmalu ter sporočili guvernerju v Odesi, da se kesajo svojega čina ter da prosijo carja milosti. Vsled te izjave so se vrnili častniki na krov, in mornarji so vnovic prisegli zvestobo carju. Med tem časom pa je uporna ladija „Potemkin“ odplula iz Olese in je priplula, kakor se poroča, 3. t. m. v Konstanco, v ramunsko tako, ter se je zdel dotični odbor upornikov pogajati z ramunskimi oblastni glede predaje. Uporniki, katerih je baje 700, bi bili pripravni izročiti ladijo ramunski oblasti, ako bi jim ta zagotovila, da jih ne izda Rusiji. Tako pravijo neka poročila. Druga poročila pa trde, da je vojna ladija „Potemkin“ že odplula iz Konstanca tor da se že bliža bolgarskim lukam. Ker se boje, da bi ne poskusila vojna ladija „Potemkin“ ubežati skozi Dardanele iz Črnega morja, obvestilo je rusko poslanstvo o tem turško vlado, ki je dala vsem pomorskim oblastim natančna navodila za slučaj, da se prikaže vojna ladija „Potemkin“ v turških vodah.

„Badapesti Hirlapa“ poroča iz Konstanca od dne 3. t. m.: Poveljnik pristanišča, ki se je bil podal na „Knjaz Potemkina“, je bil vsprejet z največjo častjo, in sicer od nekoga kadeta, ki mu je izjavil, da je „Potemkin“, ki je ubežal iz Olese. Kadet je rekel nadalje, da eskadra, dospela iz Sebastopola ni niti poskušala zajeti „Potemkina“, ker je moštvo več ladij klicalo: Živio novi poveljnik! Kadet je nato prošil za dovoljenje, da sme nekoliko mornarjev na kopno, da nakupijo živila. Moštvo „Potemkina“ si je nabavilo živil in premoga, ker se je prebivalstvo balo, da ne bi ladija bombardirala mesta. Na „Potemkinu“ je 750 mož. — Na ladji ni niti enega častnika. Mornarji ruske postajne ladije, ki so v mestu srečavali moštvo „Potemkina“, so se z istimi bratili, poljubljali in objemali. Posadka „Potemkina“ je zagotovljala, da so bili od moštva sebastopolskega brodovja pozdravljeni s hurra-klici, ko so zapustili Odeso. Govorice, da se je moštvo „Potemkina“ pogajalo s poveljnikom pristanišča radi predaje, ki bi se izvršila ob zagotovilu, da ne bodo izročeni Rusiji. —

Dopisi.

Iz Mirna. — Ako potrebujete kje zvestega policaja, le v Miren po njega. Binkoštno nedeljo sta zapela namreč dva mladeniča na pragu svoje hiše predno pojmeta spat. Ko naš čuvajek to sliši, ga tako zabole ušesa, da jo takoj prikoraka s ceste skozi dve dvorišči do dotične hiše. Mladič nista tega niti opazila ter pela mirno dalje, ko zarohni nad njima nepričakovan glas: „Hinjetje poj, če nie se vid o kie dohdje itd.“ Na to besedičenje in izzivanje pridejo še drugi sosedje ter zapojejo v dotični hiši zopet par pesmic, na kar se oglasi znani glas: „Hinjetje poj, če nie vas dam nprej“, kar je tudi napravil. Naslednjo nedeljo so namreč že dobili fantje vabilne listke radi tega. Tako daleč smo torej že prišli, da nas hodi ta policajček lovit v svoje hiše. Kak dan nas pride lovit še s postelje, če bomo sanjali na glas! — Ko je pa neki njih pajdaš rogovilil po vasi, kjer stanuje naš zvesti policajček, in po Bregu ob dveh popolnoči ter zbudil mnogo njih iz sladkega spanja, so bila policajčkova ušesa dobro zadelana. Še nekaj! Vprašamo našega policajčka, naj nam pove, kako je bilo takrat, ko je on rogovilil po Bregu in celem Mirnu, da je bilo groza. Za danes naj bo zadosti, pride morda prihodnjič še kaj. Ako bi hoteli vse opisati, kar je doprinesel ta naduti policajček D. P., bi ne bilo zadosti par pol papirja.

Mladi ustaši.

Št. Viška Gora, dne 29. junija. — (Liberalno gospodarstvo.) — Pred osemnajstimi meseci vršile so se tukaj občinske volitve in bil se je ljut boj med kat.-narodno in liberalno-„napredno“ stranko, boj, kakoršnega še ne pomni gorska planota. Ves „napredni“ aparat z vsami „veleučenjaki“-analfabeti delal je na življenje in smrt za svojega „vzor“-Matevža. Volitev se je bila zvr-

lavec. Kaj to, da je vse dni podiral hraste v šumi, ko je prišel večer, vrnil se je domov. Zakadila se je večerja na mizi, žena je sedla k njemu in pogovarjala sta se o bodočnosti. Tedaj pa je bilo prišlo drugače.

Bogat graščak, znan kot junak, toda nič manj znan in razpfit brezsrčnež je živel v bližini. In nekoga dne je zašel v kočjo njegovo. Pa mu je menda ugajalo, zakaj drvar ga je videl odslej večkrat.

In ko se je nekoga večera vrnil, objela ga je žena in ga prosila, naj bežita. Zaman je spraševal po vzroku; par dni pozneje mu je postalo jasno.

In tedaj je zaprisegel, da umori zapeljivca, če ne odneha.

Srečal ga je v gozdu, in se obrnil v stran. Ta pa je zarenčal vanj.

„Me li ne poznaš?“

„Gospod, hodi svoje poti in ne segaj po tujem blagu!“

„Glejte ga, kdo te je naučil tako govoriti!“

In prej ko se je zavedel drvar, ošinil ga je bil graščak z bičem. Tedaj je vskipelo divje v njem.

moža, ki je stal pred njo teman in osurovel kot volk in vendar tih in zaverovan v njo in otroka kakor jagnje.

„Daj mi dete!“

„Nikdar!“

A tisti hip je razširilo dete svoje roke in debeli njegovi prsti so se zarili v brado korzarjevo, da mu je sreče zažarel ves obraz. Nevedoč kako in kedaj izpustila je mati otroka in mož ga je kakor iz sebe vzdigoval in ujekal. Potem se je obrnil k materi.

„A kako mu je ime?“

„Marko!“

In mož je vzrastel ta hip za polovico, in zaraščenih ust so zadonele tihe in odločilne besede:

„Marko, nocoj boš rešen!“

Jela je vriskati in omedlela premagana od veselja. Nji se je zazdelo, kot da se je izgubila solnčna luč v duplini, zakaj ravnokar so bile prodrele prečudne oči Gospe na Gori v srce človeško.

Tam doli ob obali so se igrali valovi z malim čolnom, komaj vidnem v belih penah — — — (Dalje pride.)

šla po taktu „napredne“ podivjanosti. In veselili so se zmage! Stari lisjak Matevž pa se je veselil zadnje zmage nad — f. . . . .

Nismo bili zmagali pri volitvi, a zmagali smo danes, danes se mi veselimo zmage, sijajne zmage, a „napredniaki“ se kisló držijo. — Ravno pred letom je bil prišel uradnik dež. odbora ter pregledal „lepi“ županski arhiv našemu Matevžu in že takrat je bil padel pod županski stolec. Po odloku c. kr. okrajnega glavarstva so kmalu potem starašine izvolili novega župana, mladega nekega in neizkušnega posestnika — učenca Matevža, za katerega je delal in ga tudi zapeljal v zanjke. Ime župana je nosil mladi posestnik, a županovan je še do danes Matevž. Včeraj, dne 28. junija pa je prišel vrhunec „slave“. V dokaz, kako uzorno se gospodari tam, kjer je gospodarstvo v liberalnih rokah, naj sledi nekaj prepis vabila občinskimi starašinam, katero je izdal c. kr. okrajni glavar. Glasi se doslovno tako-le:

„Zanemarnost tamkajšnjega županstva preseže že vsake meje in šla je tako daleč, da sem bil prisiljen predlagati v smislu o. r. razpust starašinstva in imenovati vladnega komisarja na stroške občine.“

Do tozadavne odredbe pa je treba provizorično kaj ukreniti, da ne trpi ljudstvo še dalje radi kaznjivega postopanja tamkajšnjega županstva. V ta namen sklicujem na podlagi § 40. o. r. izvanredno starašinstveno sejo v sredo 28. junija ob 9. uri popoldne s sledečim dnevnim redom: „Razprava o potrebnih pripravah glede uradovanja v tamkajšnji občini.“

Vabim Vas, da se gotovo udeležite rečne seje in opomnim, da sem bil prisiljen sklicati sejo neposredno, to je brez posredovanja župana, ker taisti je uže enkrat preziral tinaradni odlok, s katerim sem mu nalagal vabiti starašine k seji 5. t. m.

Tolmin, dne 23. junija 1905.

C. kr. okr. glavar:
Prinzig I. r.“

Tako torej se gospodari po novodobnih nazorih „naprednjakov“. Ni li res tu gori „napredek“ v klasju? Po „trudapolnem delu“ ljudi takega mišljenja tiči županski voz globoko v močirju, in Gora bo iskala moža, ki bi izpeljal županski voz na — „suho“.

Po izjavi g. glavarja je namestništvo v Trstu uže določilo vladnega komisarja za Goro, a na prizadevanje istega se je dne 28. junija določilo, da je sprejel tajništvo g. učitelj do konca leta, koncem leta pa se bo vršila volitev. Mladi posestnik V. pa je lahko zadovoljen, da ima kratko dobo, ker danes je že lahko na jasnem, kam da so ga pripeljali liberalni nauki „vzor“-Matevža, kajti kazni, katere mora prenašati kot župan, so že — občatne.

X.

Novice.

V čast svetima apostoloma Cirila in Metodija bo v nedeljo dne 9. t. m. ob 8. uri v cerkvi sv. Ignacija sv. maša s peljem. Pel bo moški zbor „Kat. delavskega društva skupno z ženskim zborom cerkve sv. Ignacija. Spominjajmo se s hvaležnostjo teh dveh svetih bratov, ki sta prižgala slovanskim rodovom luč sv. vere! Prosimo ju goreče, naj pripeljeta se svojimi priprošnjami pred Bogom vse slovanske rodove k pravi veri, k pravi složnosti, prostosti, k časnim in večnim srečim! Vabimo vse p. n. slovensko občinstvo v Gorici, da naj se udeleži te slovesnosti v obilnem številu!

Bolezen prevzvišenega našega knezo-nadžkofa mons Andreja Jordana se obrača vedno na boljše. Napadi se nže 10 dni niso več ponovili, vrača se polagoma tudi spanje. Zdravniki so odredili lečenje z mlekom ter imajo upanje, da se rana v želodcu popolnoma zaceli, da si bo trajalo popolno ozdravljenje jeden ali dva meseca.

Svoje obžalovanje radi boleznii so izrazili knezo-nadžkofu poleg domačih odličnih oseb med njimi tudi tržaški namestnik Hohenlohe, naučni minister Hartel, dunajski nadškof kardinal Gruscha, solnograški nadškof kardinal Katschthaller, zagrebški nadškof Posilović, škofje goriške metropolije ter sv. oče papež Pij X., koji mu je poslal svoj posebeni apostolski blagoslov.

Kanonično vmeščen na dekanjsko župnijo v Tržiču (Montalcione) je bil dne 1. julija preč. gosp. Janez Kren, dosedajni župnik v Št. Petru ob Soči.

Imenovanja. — Župnim upraviteljem v Št. Lovrencu pri Neblem je imenovan o. Rafael Bogataj iz reda očetov kapucinov v Gorici. Za izpraznjeno faro v Št. Petru ob Soči je imenovan župnim upraviteljem o. gosp. Angelj Molaro, kapelan tamkaj.

Razpisana je župnija v Št. Lovrencu pri Neblem do 10. avgusta t. l. Patron te fare je verski zalog.

Do 15. avgusta t. l. je razpisana tudi župnija v Št. Petru ob Soči, prezentacija tiče grofovski družini Cassis-Faraone.

† Urban Golmajer. — Dne 2. julija 1905 je preminol v Tomaju na Krasu po dolgi in mučni boleznii prečastiti monsignor Urban Golmajer, župni in častni kanonik, vitez Fran Josipovega reda, ustanovitelj tamkajšnjega zavoda „Elizabetišča“, neutrušen boritelj tudi za gospodarsko blaginjo naroda, za povzdigo prosvete itd.

Blag mu spomin!

Smrtna kosa. — Na Srpenici umrl je včeraj po dolgi in mučni boleznii, previden s sv. zakramenti za umirajočę trgovca in posestnik g. Izidor Ostana v 77. l. svoje dobe. Pogreb bodo jutri ob 7. uri zjutraj. — N. p. v. m.

Za „Slovensko sirotišče“: P. n. gg. Marija Živec 1 K, Terezija Černe 1 K, Marija Lukežič 1 K, Nekdo 32 v, I. B. 1 K, Josip Ravnik 50 v, M. M. 3 K, Miha Drešček z Livka 1 K, „Slovenska Beseda“ 1 K, pl. Posarelli 50 v.

P. n. Leske je nabrala v Gorici še 46 K 84 v. — Bog plačaj!

Za „Alojzijevišče“: Preč. monsr. Št. Kofol 10 K, bl. g. And. Berginc 10 K, za kip M. B. nabrali v Batah še 6 K in Marijina družba v Podgori 3 K.

Bog povrni!

Uprava „Prim. Lista“ je prejela za „Šolski Dom“ 1 K, katero je darovala „Slov. Beseda“ in za „Alojzijevišče“ 4 K, katere je daroval N. N.

Za „Slogo“. — Naš poziv v „Gorici“ in v „Primorskem listu“ je imel obilo vspeha. Želja našega poverjenika v Brdih, „da naj bi „Sloga“ na Goriškem spet ozelenela in razcvetela“, se že izpolnjuje. Mnogi so poslali letnino za več let. Sedaj se obračamo do gg. poverjenikov na deželi in jih prosimo, da naj podvojijo zanimanje za „Slogo“ vsaki v svojem kraju in naj poberejo malo letnino 1 K za vsakega uda. Za nekatere kraje je odbor imenoval nove poverjenike. Ti dobe seznamek udov od odbora v kratkem času.

V nadškofijem deškem semenišču je bilo začetkom šolskega leta 73 gojencev. Eden je izstopil med letom, drugi ni bil radi boleznii klasificiran. Oč ostalih 71 gojencev so prišli v si prvi red, 18 izmed njih prvi red z odliko. Pa tudi neodliženjaki imajo v veliki večini

dobra in prav dobra spričevala, mnogi so prav blizu odlike. Od abiturjentov sta prestala do sedaj zrelostni izpit dva s pohvalnim, eden z odličnim vspehom.

Tako ugoden učni napredek je časten za gojence, kakor tudi za veeleč. g. vodjo, ker kaže, da je zavod v najboljših rokah. Dal Bog, pa bi vstrel zavod vedno bolj tudi svojemu glavnemu namenu, po čemur stremi in prvi vrsti neumorno delovanje gorečega in požrtvovalnega g. vodje, vzgojiti namreč dovolj ne le umsko izobraženih, marveč tudi нравstveno kar najpopolnejših mladeničev, da postanejo svoj čas vredni in vneti delavci v vinogradu Gospodovem!

Konec šolskega leta na zavodih „Šolskega Doma“. — Ravnokar dobilo je vodstvo „Š. D.“ brzobjavnim potom od tržaškega namestništva ukaz, da se ima šolski poduk koj zaključiti, in sicer zaradi prehude vročine. Vsled tega poslali so se učenci in učenke že danes domov z opombo, da se jim bodo jutri razdelila spričevala. Radi tega ne bo torej v soboto in nedeljo nameravane šolske veselice kakor tudi ne razstave šolskih izdelkov v nedeljo in ponedeljek. Tako tudi ne bo sv. maše, ki je imela biti v ponedeljek pri sv. Ignaciju.

Občni zbor zavarovalnice za govejo žlvinu v Gorici. — To preko-ristno in volevažno društvo je imelo v nedeljo dne 2. t. m. ob 10. uri na slovenski kmetijski šoli svoj redni občni zbor ob prav obilni udeležbi. Iz poročila društvenega predsednika g. Viljema Dominika posnemljeno, da je imelo društvo v minulem poslovnem letu vseh dohodkov 1090 K 53 v, stroškov pa 945 K 18 v. V minulih dveh letih je imelo društvo izredno mnogo slučajev nesreč in boleznii.

Na predlog g. predsednika izreče občni zbor javno zahvalo g. dr. Pavletiču, odvetniku, ki nas je v neki sporni zadevi zastopal brezplačno.

Za cenice so bili določeni: Za Rozenthal in Starogoro: gg. Pav. Mladovan in Matevž Bensa; za Leone: Anton Plahuta, namestnik: Janez Markič; za Grčeno: Štefan Pavlin, namestnik: Blaž Prešeren.

Za pregledovalce računov so bili izvoljeni: Gg. Anton Štrekelj, kmetijski učitelj, Milton Klavžar, pristav kmetijske šole in Luka Dugar.

Za blagajnika je bil izvoljen g. Peter Perko, opravnik kmetijske šole. G. Štefan Perko je odstopil radi pre-mestitve.

G. učitelj A. Štrekelj je nato govoril o škropljenju trt. Priporočil je kmetom, naj hitro drugi dan škropijo zopet, ker drugače ne bo letos vina. V dežavnem letu je treba škropiti do 7krat in sicer grozde in listje. Svetoval jim je, naj denejo zdaj poldrugi kilogram galice in poldrugi kilogram apna na hektoliter. Pri nadaljnjih škropljenjih naj se ta mera zmanjša. Priporočal je, naj kmetje skrbijo za zavarovalnico goveje živine s tem, da plačujejo redno in vestno in da skušajo pridobivati vedno novih udov za to prevažno društvo.

Strelna je vdarila dne 3. julija ob 8. uri zvečer v hlev Mihaela Koleneč (Matalnar) na Lokvah: hipoma je bil ves hlev v ognju, in komaj je družina zapazila ogenj, gorela je tudi a slamo krita hiša. Ljudje so se vsi rešili, čeprav sta bila dva otrocka v veliki nevarnosti; nekaj živine pa je zgorelo, obenem skoro vse premakljivo blago, ker ni bilo mogoče skoro ničesar odnesti iz groznega ognja. Škoda je okoli 5000 kron. Nesrečni pogorelec prosi milodarov, da si bo mogel zopet postaviti do tal pogoreli dom za svojo mnogobrojno družino: darove sprejema župni urad

na Lokvah ali županstvo na Trnovem pri Gorici.

Posledice hude vročine. — Te dni bila je pri nas taka vročina, kakoršne ljudje ne pomnijo. Zahtevala pa je vsled tega tudi mnogo žrtev.

V pond. je pričel namreč tuk. pešpolk svoje bataljonske vaje. V popolni vojni opravi in samo s par požirki črne kave odkorakali so vojaki proti Ločniku Muši in potem proji Prevalom že ob 5. uri zjutraj. Ali ko so se proti poldnem vračali z vaj proti mestu, onemoglo jih je, kakor nam nekateri pripovedujejo, 70, a kakor pravijo drugi celo 120 vsled prehude vročine, ki so popadali na tla kakor muhe. Onemogla sta med drugimi tudi polkovni zdravnik dr. Haager, ki je bil na kolesu in pa nadporočnik Fritsch, kakor tudi jeden poročnik in jeden kadet.

In res, bilo je videti vojake, ki so posamezni počasi prihajali v mesto in druge, ki so jih morali na vozeh pripeljati. Nekaj vojakov stotnije, ki je nastanjena na goriškem gradu, onemoglo je na potu, ki pelje iz mesta na grad. Ko so tamošnji prebivalci to zapazili, priskočili so jim koj na pomoč ter jim pomgali, kolikor je bilo mogoče. Kakajoč so namreč ženske in otroci, pa tudi možje pobrali telečnjake in puške ter jih pomagali nesti vojakom na grad.

Kakor se nam pripoveduje, imeli so isti dan vaje tudi topničarji in tudi tu so mnogo trpeli ljudje, a največ pa še konji. Teh slednjih padlo je baje pet, ki pa niso poginili.

Vprašamo torej, ali bi ne bilo bolje, da bi se v taki vročini vaje ne vršile ali pa da bi bilo vsaj za to preskrbljeno, da se vojaštvo povrne v mesto še predno nastopi najhujša vročina? In pa, ako bi v resnici tudi do vojske prišlo, potem bi v takih slučajih kakoršen je bil včeraj, kakor se vidi, več vojakov pokončala vročina, nego pa sovražne kroglje. Sicer nočemo nobenemu ničesar očitati, in posebno zaradi tega ne, ker je bila včerajšnja vročina za naše kraje nekaj izvanrednega, in ker smo prepričani, da bodo poklicani činitelji za to skrbeli, da se bo glede vaj previdnejše postopalo.

V Št. Andrežu poginila sta vsled vročine dva vola.

Jednaka osoda kakor goriško vojaštvo je zadela v pond. tudi domobranski polk št. 5, ki se nahaja sedaj v Pulju. Solnčarica nastopila je jako hudo. Popadalo je vsled nje vse polno vojakov med njimi prvi vojaški zdravnik. Govori se, da so nekateri vojaki vsled solnčarice že umrli.

Huda neznošna vročina vlada po vsej evropski celini. V Berlinu se je 61 oseb zgrudilo vsled solnčarice, dve sta umrli. Poginilo je blizu 40 konj. V Rimu je 2. julija umrlo vsled velike vročine in zaduhlega juga 8 oseb. Vročine so ondi v ponedeljek imoli 38 stopinj C. Na Dunaju so vsled solnčarice umrle tri osebe, 50 oseb se je zgrudilo vsled solnčarice. Na Reki so imeli vročine 34 stopinj.

Utonil je v Soči J. Di Tomaso iz Italiji. Fantu bilo je jako vroče in pri Dolginjvi šel se je tudi on kopat v Sočo, in čeravno je znal plavati, utonil je tudi on vsled krča, ki se ga je polotil ter mu onemogočil plavanje.

Pri koptanju v Soči priporoča se veliko previdnost, kajti Soča je še precej deroča in vsled tega tudi bolj mrzla nego druge reke, ki počasi teko. Znano pa je, da se prerado poloti človeka v mrzli vodi krč.

Listnica. — Sonja I. S. Vašo črtico: Peter smo prejeli, ali žal, da vam radi neljube pomote nismo odgovorili. Črtica vtegne priti na vrsto. Potrpljenje!

Isto velja o pismu: Milostiva!

„Krojaška zadruga“

Gosposka ulica

Postrežba strogo poštena!!

Priporoča svojo bogato zalogo
krojnega blaga za

poletni čas

Vzorci se pošiljajo na zahtevanje zastoj.

Cene so stalne.

Loterijske številke.

2. julija.

Dunaj 12 3 48 13 21
 Gradec 6 43 32 82 64

Öglas.

Razpisuje se služba občinskega tajnika v Volčah vsled starešinstvenega sklepa z dne 12. junija 1905. Letna plača je 540 kron. Prosilci zmožni za to službo se lahko zglašijo pri županstvu Volčanskem do donca tega meseca ozirna julija 1905.

Županstvo v Volčah,
dne 19. junija 1905.

Majnik
župan.

Jak. Šuligoj
urar c. kr. železnice
Gospodarska ulica 25.

10.000 parov čevljev

4 pare čevljev
samo za 5 K 20 vin.

se proda zaradi nakupa velike množine za izvanredno ceno dokler traja zaloga. 1 par moških čevljev, 1 par ženskih čevljev, rjavo ali črno usnje z močno usnjevo podlago, dalje 1 par moških, 1 par ženskih modnih čevljev, zelo elegantno izdelanih, zelo ličnih in lahkih — vse štiri pare samo za

5 K 20 vin.

Pri naročitvi naj se navedo samo dolžina čevljev. Razpošilja se proti poštnemu povzetju.

Zaloga čevljev,

Spingarn, Krakovo št. 61.

Zamenjava je dovoljena, kakor tudi denar se vrne, ako blago ne ugaja naročeneu. S tem je vsak riziko izključen.

Saunig & Dekleva

ulica Municipio št. 1.
Gorica.

Velika tovarniška zaloga *šivalnih strojev* kakor za šivilje, krojače, drevlarje, in tudi za umetno vezanje (rekamiranje). V zalogi se tudi nahajajo angleška *dvokolesa „Helical Premier“* in *slamorezni stroji, samokresi* in razne *puške*, lastna meh. popravilnica. Glavno zastopstvo za Primorsko: Centrifug „Westfalia“.

Lekarna

Cristofolotti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice
z znamko sv. Antona Padovanskega.

(Varstvena znamka)

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — *Okrepé želodec*, storé, da *ngine v kratkem času omotica in životna lenost* (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da *človek raje je*.

Cena steklenici 60 vin.

Anton Breščak

Gorica, gospodarska ulica št. 14,
(blizu lekarne Gironeoli).

Ima v zalogi vsakovrstno pohištvo za vsak stan. Oprava po najmodernejih slogih, posebno za spalne, jedilne in posetne sobe je po nemškem slogu.

Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno poništvo, kakor: toaletne mize, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice z trsja in celuloida, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platnom na izbiro ter razne tapecarije. Reči, katere se ne nahajajo v zalogi, preskrbijo se po izbiri cenikov v najkrajšem času. — Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

And. Fajt,

pekovski mojster, Gorica,
tekališče Fr. Josipa št. 2 (lastna hiša), in podružnica št. 20.

Isvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinjšega, kakor so nove maše in godove, kolače na birmance in poroke itd. Vsa naročila isvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moke, fina peciva, fina vina in likerje po zmerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice itd.

Velika zaloga vina.

Podpisani prodaja črno in belo brisko, vipavsko, furlansko in istrsko vino. Pošilja na vse kraje v sodih od 56 l. naprej. Cene zmerne. Postrežba poštna in točna. Se priporoča

JOSIP TOROŠ,
ulica Ponte Isonzo št. 6.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini hiš. števil. 9.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 dalje:

na menico po 5 $\frac{1}{2}$ %, na vknjižbo pa po 5%
z 1% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge ostane nespremenjena.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta 19 — v Medjatov hiši v pritličju — Dunajska cesta 19

vsprejema:

1. zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in pridelkov proti požarni škodi;
2. zavarovanja zvonov proti poškodbam in
3. za nižjeavstrijsko deželno zavarovalnico na Dunaji:
  - a) zavarovanje na doživetje in za smrt, jednostavna zavarovanja za slučaj smrti, na doto in rento, ljudska zavarovanja z mesečnim plačilom zavarovalnine po 50 vin., 1, 2, 3 in 4 K in daje po neprisljenih vlogah v oddelku „Rentna hranilnica“ deželne zavarovalnice zelo praktično starostno in rentno preskrbo;
  - b) zavarovanja proti vsakovrstnim nezgodam (telesnim poškodbam) in nezgodam na potovanju po suhem in na vodi ter jamstvena zavarovanja vsake vrste.

Zastopnik za pokneženo goriško-gradiščansko je vodja „Centralne posojilnice“ v Gorici.

Rojaki Slovenci! Pristopajte k domači zavarovalnici!

Pojasnila daje in vsprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice ter postreže na željo tudi s preglednicami in ceniki.

Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri s vsako drugo zavarovalnico.

V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov se proti proviziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovalcem popolno varnost.

Svoji k svojim!